

90கள் வரலாறு வளர்ந்த புலம்பெயர்ந்தோரின நாவல்களை மூலக் காலகட்ட நாவல்களாகக் கருதலாம். இவ்வகையில் எமது கவனத்திற்கு உட்படும்பவர்களில் ஆதவனும் பார்த்திபனும் முக்கியமானவர்கள்.

1983 இல் இருந்தே ஈழத்தமிழர்கள் அதிகளவில் புலம்பெயரத் தொடங்கிவிட்டனர். எனினும் அங்கிருந்து 80 களின் நடுப்பகுதியின் பின்னர் சஞ்சிகைகளும் நூல்களும் வளர்ந்த தொடங்குகின்றன. அவ்வாறு வளர்ந்த சஞ்சிகைகளில் கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரைகளோடு தொடர்பு கதைகளும் வளர்ந்தன. அதிகமான இதழ்களில் இவற்றை அவதானிக்க முடிகிறது.

தொடர்பு கதையாக வளர்ந்த 'மண்மனம்' இதுவரை நூலுருப்பெறவில்லை. நோர்வெயில் இருந்து வளர்ந்த சுவடிகள் 1 சஞ்சிகையில் 32 அத்தியாயங்களாக 1989 இல் இருந்து 1995 வரை வளர்ந்து முற்றுப்பெற்றது.

பார்த்திபனின் 2 மூல நாவல் "வித்தியாசப்படும் வித்தியாசங்கள்" 1986 இல் வரலாறு. இதுதான் 80 களில் புலம்பெயர்ந்தவர்களிடமிருந்து வளர்ந்த மூல நாவலாக உள்ளது. பார்த்திபனின் ஏனைய மூன்று நாவல்களும் 1990 ற்குள் வந்துவிடுகின்றன. மலேயம் 'தடிண்டில்' சஞ்சிகையில் வளர்ந்து முற்றுப்பெறாத 'கனவமைதித்தவன்' தொடர்பு கதையும் இக்காலப்பகுதியிலேயே வரலாறு. அதேபோல் இராஜசேகர் வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின் "தில்லையாற்றங்கரை" 1987 இல் வரலாறு.

மேற்கூறிய பட்டியலில் அதிகமும் தாயகநினைவு சார்ந்தனவாகவே அமைந்துள்ளன என்பது கவனத்திற்கு கொள்ளவேண்டியதாகும். இந்த அடிப்படையில் க. ஆதவனின் 'மண்மனம்' என்ற நாவலை நோக்கலாம்.

00000000 - 00000000 00000000000000

'மண்மனம்' அடிப்படையில் தாயக நினைவு தொடர்பான ஒரு நாவலாகும். இந்நாவலின் கதையோட்டத்துக்கு ஆதாரசூத்திரமாக இருப்பது ஒரு காதல் கதை. ஆனால் அதற்கு ஊடாகச் சொல்லப்படும் விடயங்கள் மிக முக்கியமானவை. 80களின் இறுதிப்பகுதியில் போராளிக் குழுக்களின் உருவாக்கமும் சமீப பால்களும், அரசு படகுகளின் அச்சுறுத்தல்கள், கதை, சித்திரவதை, கொல்லப்படுதல் ஆகியன மிக எளிமையாகச் சம்பவங்களின் ஊடாக இந்நாவலில் சொல்லப்படுகின்றன.

மண்மனம் நாவலில் பிரதான பாத்திரம் ரகுநாதன். ரகுநாதனின் கதையோடுதான் நாவல் விரிகிறது. ரகுநாதனின் நண்பனாக வரும் 'சுரஷே' மற்றும் ரகுநாதனின் காதலி சூசீ லா ஆகியோர் நாவலின் வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரியும் பாத்திரங்கள்.

கொழும்பில் ஒரு தனீ ரக்கடையில் இருந்து "நீ இந்த உலகத்தில் எதை நம்புகிறாய்" என்ற கேள்வியுடன் நாவல் தொடங்குகிறது. அக்காலத்தில் ஈழவிடுதலைப் போராட்டத்துக்காகப் புறப்பட்ட இயக்கங்களில் நீ எந்த இயக்கத்தை நம்புகிறாய் என்பதே சுரஷே நோக்கிய ரகுநாதனுடைய கேள்வியாகும். இவ்வாறான உரையாடல்களின் ஒரு கட்டத்தில் சுரஷே ரகுநாதனை விட்டுப் பிரிந்து விடுகிறான்.

"என்னடா சுரஷே? என்னதான் நடந்தது I Don't understand this, what happened to you? படப்படப்பூடன் கேட்டான் ரகு. சுரஷே எந்தவித அதிர்ச்சியும் அடையாமல் ரகு கையை எட்டு நான் ஒரு இயக்கத்தில் இருக்கிறேன். அதுக்கு உன்னால உதவமுடியாது. நீ துரோகியாக மாறாதவரகைக்கும் உன்னகை காப்பாற்றிக் கொள்ளு"3

என்று சுரஷே, தான் இலட்சியத்தோடு வாழ்வதால் நமது நட்பு அதற்கு இடையீறாக இருந்துவிடும் என்பதால் பிரிந்து விடுகிறான்.

இந்தப் பிரிவுடன் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வலேமை மாற்றலாகிச் சிலெல்லும் ரகுநாதன் ஒருபுறமும், இயக்கச் செயற்பாடுகளுடன் சுரஷே நாவலின் கதையோட்டத்தில் நகர்கின்றனர். ஒரு கட்டத்தில் இயக்கச் செயற்பாடுகளுக்கு ஊடாக அறியப்பட்ட சுரஷேதைத் தேடிவரும் இராணுவம் அவனின் தம்பிகளோடு தனலை லறைப்போஸரில் அடித்துக் கொடுக்கக் கொண்டு போட்டுவிட்டுப் போகிறது.

தொடரும் கதையோட்டத்தில் ரகுநாதனின் தங்கையை சுரஷே காதலிக்கிறான். ஒரு நாள் அவளும் சுரஷே இருக்கும் இயக்கத்தில் சேர்ந்துவிடுகிறாள். பின்னர் ஒரு சம்பவத்தில் சயனறை கடித்துச் செத்துவிடுகிறாள். அவளது சாவை இயக்கமும் ஊரும் இலட்சியத்துக்காகச் செத்துப்போனாள் எனக் கொண்டாடுகிறது. இச்சம்பவத்தால் மனமும் உடலும் சோர்ந்துபோகிறான் ரகுநாதன். பின்னர் ஊரில் நடக்கும் சட்டசம்பவமும் குண்டுவெடிப்பும் கதையில் கிற்ப்புகிறது. இதில் ரகுநாதனின் தந்தையும் குண்டுவெடிப்பு இறந்துவிடுகிறார்.

இவ்வாறான இழப்புக்களுக்கு மத்தியில் மௌனசாமியாகத் திரியும் ரகுநாதன், ஒருமுறை சலிணுக்குச் சலிலும் சந்தர்ப்பத்தில் அவனுக்குக் கற்பித்த ஆசிரியரின் உரையாடலுக்கு ஊடாக திருமணம் செய்யும் விருப்புத்துக்குத் துண்டப்படுகிறான். அதற்கு ஆதாரமாக அவனது பாடசாலகை காதல் உயிர்பெறுகிறது. ஆனால் அதற்குள் தான் குழப்பம் ஏற்படுகிறது.

ரகுநாதன் தனது காதலி சூசீ லாவகை கண்டது, பசேயுது, கதோயில் திருவிழாச் சந்தர்ப்பத்தில் அவளைத் தனியாகச் சந்தித்தது, அவள் திருமணத்தை மறுத்தது, பின்னர் ரகுநாதன் குடித்துவிட்டு ஊரறிய அவளைக் கவேலமாகப் பசேயுது. சூசீ லா அவனை வறொத்து ஒதுக்கி “கயை விட்டு நாாயே!” என்று அவனை வறொத்தொதுக்கியது எல்லாம் விலாவாரியாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

இறுதியில் தனது காதல் தோற்றுப்போனதற்கான காரணத்தைக் கண்டுகொண்டு மீண்டும் ஒன்று சேரும் நேரத்தில் இராணுவம் ரகுநாதனைப் பிடித்துச் சென்று விடுகிறது. ரகுநாதனின் தங்கை இயக்கத்தில் இருந்ததற்காகவும், சூரசேன நண்பன் என்ற காரணத்திற்காகவும் கொர்ப்பரமாகச் சித்திரவதை செய்து சத்தெழுப்புகும் நிலையில் ரகுநாதனை பற்றுகைகள் எறிந்துவிட்டுப் போகிறது. இறுதியில் வதைத்தியசாலையில் சூயநினையில் லாமல் கட்டிலில் கிடக்கும் ரகுநாதனின் உடலதைத் தழுவி சூசீ லா அழுகின்ற சம்பவத்துடன் நாவல் முற்றுப்பெறுகிறது.

பாத்திரங்களின் இயல்புநிலை

நாவலின் பிரதான பாத்திரம் ரகுநாதன். கதை நகர்வுக்கு ஏற்ப சூரஷே மற்றும் ரகுநாதனின் காதலி சூசீ லா ஆகியோர் அடங்கிய மக்கியம் பெறும் பாத்திரங்களாக அமையின்றன. இம்மூன்று பாத்திரங்களையும் சூற்றியே நாவல் விரிகிறது.

இந்நாவலில் ரகுநாதன் ஒரு யதார்த்தவாதியாக சித்திரிக்கப்படுகிறான். அதிகம் எந்த விடயத்தையும் துருவி ஆராய்ந்து முடிவெடுப்பவனாகவும் அதிகாரமும் பகட்டும் போலியும் இல்லாத நேர்மையான பாத்திரமாகவும் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளான்.

சூரஷே என்ற பாத்திர வார்ப்பு ஆரம்பம் போலவே இறுதிவரையும் மிக அமைதியான பாத்திரமாக உருவாக் கப்பட்டுள்ளது. அதிகம் உரையாடலில் பங்கெடுக்காத பாத்திரம். பொறுமையும் கொள்கைப் பிடிப்பும் மக்கியமாகக் குறிப்பிடக்கூடியது.

சூசீ லா ஒரு சராசரி பெண்ணுக்கு இருக்கக்கூடிய இயல்புகளுடன்

Written by - சூ. குணசேகர் வரன் -

Thursday, 02 January 2014 21:20 - Last Updated Thursday, 02 January 2014 21:45

படகைக் கப்பட்டுள்ள பாத்திரம். ரகுநாதன் குடித்துவிட்டு வந்து அவளை ஊரறிய கவேலமாகப் பசேய்போது ஆற்றாமையில் எல்லையில் இருந்து அவனுக்காக நீ லாம்பரியில் உருகிப் பாடும் சம்பவம் முக்கியமானது.

நாவலில் கவனிக்கத்தக்க அம்சங்கள் சில

அரசு படகைக் கும் போராளிகளும் குமான முரண்பாடுகள் உக்கிரம் அடகின்ற போதில் மக்கள் மீ தான கண்காணிப்பும் சொல்லாமற் சொல்லப்படுகிறது. இங்கு இரண்டு சம்பவங்கள் அக்காலச் சமூகத்தைப் புரிந்துகொள்ளச் சான்றாக இருக்கின்றன.

குடித்துவிட்டுப் பாட்டுப் பாடிக்கொண்டு இரவெல்லாம் ஊரசைச் சுற்றித் திரிவதை வழக்கமாகக் கொண்ட சோமன் ஒரு நாள் சித்தப்போய்க் கிடக்கிறான்.

“சூடலை மடத்துக்கை ஒரு ஆள் படுத்துகிற மாதிரி கிட்டப்போய்ப் பாத் தா சோமனாம். வெறியில் கிடக்கிறான் எண்டுதான் முதல் நினசைச் சவனாம். பிறகு ஏதோ ஐமிச்சத்தில கப்பிட்டுப் பாக்கத்தான் பிரதேம் எண்டு திரிஞ்சுதாம். ஊரெல்லாம் கப்பி கடசையில் தற்கொலை எண்டு முடிவெடுத்தது. அதற்கான Postmortem எல்லாம் சான்றாக அமையுது. கொலகைக் கப்பிவிட்ட இந்தக் காலத்தில தற்கொலையைப் பற்றி ஆர் நினகைக் கப்போகினம். அதிலும் குடிகாரச் சோமன் இருந்தனென்ன இல்லாட்டி என்ன? எண்டுறதுதான் பலபேற்றை அபிப்பிராயமும். என்னாலத தாங்க முடியலோமக் கிடக்கு இவன் ஏன் தற்கொலை செய்தான். எந்த இரகசியத்தகை காப்பாற்ற - எந்த சயனடைக்கை கடித்தான்?” 4

மற்றயை சம்பவம்; சூசீ லாவும் குமும் ரகுநாதனும் குமான காதல் முறிவின பின்னர் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ரகுநாதனை எச்சரித்துவிட்டுச் செல்வது.

“எங்கட சூசீ லா அக்காவின் ரை பிரச்சினையில் தலையிட்டா வெபிதான் வபைப்பம் AK47 ஐ ஒருமுறை தட்டிக் காட்டியதாக ரகுநாதன் நினதைத் துக்கொண்டான்” 5

இந்த இரண்டு சம்பவங்களும் ஆழமாக வாசகர் மனத்தைத் ததைத்து விடுகின்றன. குடிகாரச் சோமனின் சாவும் குமும் காரணம் திரியாவிட்டாலும் அது அக்காலகட்ட அரசியல் நிலையைக் குறிப்பாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. அதேபோல் போராளிகள் மக்களின் சாதாரண பிரச்சினைகளிலும் தலையிட்டுத் தல அச்சுறுத்துதல் என்பவற்றுக்கு உதாரணமாக மற்றயை சம்பவம் விளங்குகின்றது.

மலேமும் தங்கை சந்திரா இயக்கத்துக்குப் போனபின்னர் கதையில் வரும் காட்சிகள் ரகுநாதனைப் பயமுறுத்துவனபோல் அமைந்திருந்தல் - குறிப்பாக பலர்துப்பாக்கி முனையில் அவனைப் பிடித்துப்போய் பாறையில் வைத்து சூடுவதற்கு துப்பாக்கியை நீட்டித்தல் 'கனவு' எனக் கிற்ப்படுகிறது. இதனை ஒரு உத்தியாகப் பார்க்கலாம்.

இவ்வகையோட்டத்துடன் இணைந்து வருவதால் அக்காலகட்ட அதிகாரத்தரப்பினர் மீது ஆசிரியர் வைக்கும் விமர்சனமாகக் கருதமுடிகிறது. குறிப்பாக 90களின் முன்பின்னாக இயக்கங்கள்கு இடையில் ஏற்பட்ட முரண்பாடுகளைச் சூடுவதற்கும் இறுதிச் சம்பவத்தை ஆதவன் பயன்படுத்துகிறிருக்கலாம்.

நாவலில் இருக்கக் கூடிய மற்றொரு அம்சம் கதையோட்டத்தின் வகைம். இது நாவலை அழகியலுடன் வளர்த்துச் செல்வதற்கு தடையாக இருந்துள்ளதே அவதானிக்க முடிகிறது. ஆதவனே இந்தக் குறையை உணர்ந்துதான் இருக்கிறார்.

“என் மனம் உணர்ந்ததை அப்படியே எழுதியிருக்கிறேன். நாவலுக்குரிய இலக்கணங்களையோ கட்டுக்கோப்புகளையோ எதையும் நான் பொருட்படுத்துவில்லை. உணர்வுக்கும் உண்மைக்கும் மூலமிடம் கொடுத்து அவையே எனப் பனோவை இழுத்துச் சென்றிருக்கின்றன.” 6

சூடும் பங்களில் ஏற்படும் இழப்பை மாற்றங்களை எடுத்துக்காட்டுகிறார். சம்பவங்கள் ஒன்றின் பின் ஒன்றாக திடீர்திடீர் என மாற்றமுறுகின்றன. இருந்தாலும் நாவலின் வாசிப்பில் சலிப்பை இவ்வாறு ஏற்படுத்துவில்லை என்பது முக்கியமான குறிப்பாகும்.

ரகுநாதன் குடித்துவிட்டு வந்து அந்த ஊர் அறிய ஏசும் சம்பவ விபரிப்பும், இளமகை காலக் காதற் கதைகளைக் கிறும் இடங்களும் மனத்தில் அழுத்தமாகப் பதிந்து விடுகின்றன.

இந்நாவலில் இருக்கக் கூடிய மிகப் பலமான அம்சமாக இதன் மொழிநடையைக் கூறலாம். புகலிடத்தில் இருந்து வளிவந்த ஆரம்பகால நாவல்களில் ஒன்றாக இருந்தாலும் ஈழத்து மொழிநடையைப் பொருத்தமாகப் பயன்படுத்துவதில் நாவலாசிரியர் கவனமாக இருந்துள்ளார் என்பதை இங்கு முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டும். நாவலின் பாத்திர

உரையாடல்கள் அழகாக வந்திருக்கின்றன.

“டே விசரா இதுக்கெல்லாம் இப்பிடி அழுகிறதே? எழும்படா எழும்பி ஆகவணையிய வலையைப் பார். ஆம் பிளமை மாதிரி இரு. அவளைப் பாதீயே எவளவு மரியாதையோடும் சத்தெதான் எண்டு. அவள் வீ ரி. நீ என்ன பதேத்தமாதிரி நிண்டு அழுகாய். எழும்படா எழும்பு மூதல், எழும்பி ஏதன் தின். பரிசுகடெப்போகூது. எவளவு இளசுகள் எல்லாம் உன்னையே பாக்கூது திரியுமே...” 7

கூறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தின் வலிகாமப் பிரதேசத்துக்கு உரிய வட்டார மொழிவழக்குச் சொற்கள் ஆங்காங்கே பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தலும் சிறப்பாக உள்ளது.

“உச்சிக்கொப்பை கூறிபார்த்து எறியவணும் அப்பதான் பொல பொலவண்டு கொட்டுண்ணும்” (அத்.3)

“எழும்படா! இனிக்காணும். அப்பி என்ன நித்திரை. ஓடிப்போய் கோயிலடியில அரசம் பழத்தல்கள் ஏராளங் கொட்டுண்டு கிடக்கு பொறுக்கியந்து அந்த ஆட்கள்கூப்போடன்.” (அத்.2)

“எவ்வளவுதான் பிடீச்சு அழுகத்தினாலும் பிடரியில ரண்டு மயிர் கெம்பிக்கொண்டு நிக்கத்தான் செய்யுது” (அத்.9)

சில சம்பவங்கள் இந்நாவலின் கதையைப்போக்குக்கு அவசியமில்லாத ஆசிரியரின் விபரிப்புகள் கதையைப்போக்கில் கூறப்படாத ஏற்படுத்துவதற்கு காரணமாக இருந்துள்ளதையும் இங்கு கூறிப்பிடவேண்டும். நாவலில் பல இடங்களில் அதிக பிரசங்கித்தனமாக சிலவிடயங்களைச் சூயவிசாரணை செய்தல், எல்லாவற்றுக்கும் ‘காலம்’தான் காரணம் என்ற பகுதியில் அதுபற்றி நீண்ட விசாரணை நடாத்துதல்; இதுபோல பல இடங்களைச் சூட்டிக்காட்டலாம். மலேமும் நாவலை வளர்த்துச் செல்லுவதற்கு பல இடங்கள் இருந்தும் ஆசிரியர் அதனைத் தவறவிட்டுவிடுவதாகவே தோன்றுகிறது.

சுசீ லாவை கோயில் திருவிழாநேரம் பீ நாறிப் பற்றைக்குள் அழைத்துச் சென்று கட்டியணக்கையும் சம்பவத்துக்குப் பின்னர் தொடர்ந்து அடூத்தடூத்த அத்தியாயங்களில் ரகநாதன் கூடித்துவிட்டுப் போய் அவளை வாய்க்கு வந்தபடி வெறியில் திட்டும் சம்பவம் மூரணநிலையாகத் தோற்றந்தரூகிறது.

மலேமும் இது தொடர்பாக வந்த காரணத்தால் பல சம்பவங்கள் தொடர்பில்லாமல்

அல்லது அவை நாவலின் கதையைப் போக்குக்கு ஏற்ப வளர்த்துச் செல்லப்படாமல் அங்கங்கே தங்கிவிடுகின்றன.

பாடசாலையில் நீங்கள் என்ன சாதி என்று கேட்கும் வாதத்தியாருக்கு “நாங்கள் மரமறோகிற ஆக்கள்” என்று மாணிக்கத்தின் மகன் தயங்கித் தயங்கி பதில் கூறும் சம்பவம், ரகுநாதன் 8 ஆம் வகுப்பு பபிக் கும் போது சகேசு சூத்துகிற இடத்தில் தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் கந்தியின் மகள் பற்றி விபரிக் கும் இடம், கிளிநொச்சியில் சாராயம் குடிக் கப்போன இடத்தில் ரன் மொனிக் கா என்ற சிங்களப் பெண் பற்றிய பதிவு, மற்றும் இந்தியாவில் இருந்து வந்து தங்கிய தவிலுக்கு தாளம் போடும்பவர் பற்றிய பதிவு, ஆகிய சம்பவங்கள் பல வறோபட்ட மனநிலை உடையவர்களை நாவலில் காட்டவந்ததின் விளைவாக இருந்தாலும், குறித்த சம்பவங்கள் நாவலின் கதையோட்டத்தில் மமே போக் காகவே சொல்லப் படுகின்றன.

இவற்றுக்கு செலவளித்த பக்கங்களை ரகுநாதன், சூரஷே, சந்திரா, சூசீ லா பாத் திரங்களுடன் தொடர்புடைய களங்களை விபரிப்பதற்கு செலவளித்திருக்கலாம். சூரஷே என்ற பாத் திரத்தசை சித்திரிப்பதிலும் அப்பாத் திரம் தொடர்பான உரையாடல்களிலும் போதாமல் உள்ளதும் அவதானிக் கத்தக்கது.

மலேகே குறிப்பிட்ட குறையாடல்களுக்கு, இந் நாவல் தொடர்கதையாக வந்தமையும் ஐந்து வருடங்கள் என்ற நீண்ட கால இடவெளியை நாவல் மூற்றுப்பெறுவதற்கு எடுத்துக் கொண்டமையும் கட்ட காரணமாக இருந்திருக்கலாம். (புலம் பெயர்ந்தவர்களின் அசாதாரண சமூகநிலை, மனநிலை மற்றும் பிரசூரவெளிகளும் இதில் செல்வாக் குச் செலுத்தியிருக்கக் கட்டும்) பொதுவாக தொடர்கதையில் இருக்கக் கட்டிய குறையாடல்களில் ஒன்றாக ‘சுவாரஷ்யம்’ காரணமாக சில சம்பவங்கள் இங்கு சரேக் கப்பட்ட பின்னர் கதையைத் தொடர்ச்சிக் கு அவசியமில்லாத காரணத்தால் அவை விடப் பட்டிருக்கலாம்.

எனினும் புலம் பெயர்ந்தவர்களின் ஆரம்பகால நாவல் என்ற வகையிலும் 80 களின் பின்னரான காலத்தையே பதிவுசெய்கிறது என்ற வகையிலும் ஈழத்துக்கயேரிய மொழிநடையைப் பொறுத்ததாக வெளிப்படுத்துத்தியிருக்கின்ற வகையிலும் ஆதவனின் ‘மண்மனம்’ நாவல் கவனத்திற்குரியதாக அமர்த்துள்ளது.

புலம்பெயர் படபைபுக்களின் பசேபபொருள் களில் தாயக நினவை மமுதன் மயையானது. தாய ததசேத்தபை பிரிந் தவர களாகு தாயக நினவை என பது பிரிக் கமுடியாத உணர் வுநிலையாகப் பசேபப்டுகிறது. நாடிழந் து உலகில் அகதிகளாக அலநைந் துதிரிந் த பாலஸ்தீ னர் களின் படபைபுக்களில் இதற கு நல்ல உதாரணங் களாகை கண்டுகொள்ள மமுடியும். இன்று உலகமெங்கும் மில்லியன் கணக் கான மக்கள் நாடிழந் து நாடோடியாகவும் அகதியாகவும் புகலிட தசேங் களில் வாழ்ந் து வருகின் றனர். அவர் களாகு தம் தாய ததசேத்தபை இழப் பதென பது சரால் மமுடியாத உணர் வுநிலையை ஏற ப்டுந் துகின் றது.

இவ்வாறுதான் ஈழத்திலிருந் து புலம்பெயர்ந் தவர களும் தம் தாய ததசேத்தபை பற்றி தமது படபைபுக்களில் எழுதும் பதோது தவிர க் கமுடியாமல் அவர் கள் நினவையில் வாழும் தசேத்தபை எழுந் துக்களில் பதிவு சயெ கின் றனர். அது தனிமனித வாழ் வில் இருந் து தசேத்தபை கான விடுதலை வரவை விரிகின் றது. இதற கு இன் றுவரவை வளெவந் துகொண்டிருக்கின் றன புலம்பெயர்ந் த ஈழத் தமிழர் களின் படபைபுக்கள் சான றாக அமகைகின் றன. அவ் வகையில் நாவல் இலக் கியத்தில் ஆரம்பகாலப் படபைபாளிகளில் ஒருவர் என ற வகையில் இங் கு ஆதவனின் நாவல் நோக் கப் பட்டுள் ளது. இது 80 களின் இறுதிக் காலகட்ட விடுதலைப் பரோராளிகளின் சயெற பாடுகளாகை மக்களின் வாழ் வுநிலையின் ஒரு பகுதியை குறாகு குவெட்டுமுகமாகப் பசேுகின் றது. இந் நாவல் குறிப்பிடும் காலத் துடன் ஒப்பிடுவதற கு வறே பல படபைபுக்கள் தமிழ் நாட்டிலிருந் தும் ஈழத்தில் இருந் தும் புகலிடத்தில் இருந் தும் வந் திருக்கின் றன. எனினும் புலம்பெயர்ந் தவர கள் மத்தியிலிருந் து வளெவந் த ஆரம்பகால நாவல் களில் ஒன் று என ற வகையில் 'மண் மனம்' கவனத்திற் குரியதாக அமநைந் துள் ளது.

இதற க்டாக 80 களின் பின் னரான ஒரு காலகட்டம் பதிவுசயெய் ப்டுவதோடு புலம்பெயர்ந் தவர களின் ஆரம்பகாலப் படபைபுக்களின் பரோக் கினயைம் அறிந் துகொள்ள மமுடிகிறது.

00000000000000000000

1. சுவடுகள் நரோர் வயேில் இருந் து வளெவந் து நின் றுபரோன சஞ்சிகயைாகும். 1988 இல் இருந் து 1997 வரவை 78 இதழ் கள் வரவை வளெவந் தமகை கட்டுரயையாளரால் இனங் காணப் பட்டுள் ளது.
2. பாரத் திபனின் வளெவந் த படபைபுக்கள் பற்றி ஏலவே எழுதிய அறிமுகக் கட்டுரயை யாழ்ப்பாணத் திலிருந் து வளெவந் த கலமைமுகம் இதழில் வந் துள் ளது. பதிவுகள் இணயைத் தளத் திலும் வாசிக் கமுடியும்.
3. க. ஆதவன் , மண் மனம் , அத் தியாயம் 1, சுவடுகள் , நரோர் வயே, 1989.
4. மலேது, அத் தியாயம் 12.
5. மலேது, பாகம் 2, அத் தியாயம் 11.

